

in 25 Decembre același an; de singel la sêrbătórea s. s. apostoli Petru și Pavel 1837; de protosingel in 25 Martiu 1838; de archimandrit mai ântâiu titularu al mănăstirei Hopova in 26 Octombre 1842, și după aceea de archimandrit actual al mănăstirei Covilului in diecesa Neoplantei in luna lui Maiu 1845. ¹⁾

Pre lângă tóte aceste repeđi promovări, metropolitul Șaguna avù multe neplăceri de a esperia și atunci, încât se vede, că scârbele și necasurile ce se legară lanț de dênsul până la ultima lui resuflare, încă in Carloviț își luară începutul; pentru că așa e natura ómenilor inferiori cu spiritul, ca să invidieze pre cei ce le sunt superiori, mai buni decât dênșii. Incă ca administrator provisoriu al mănăstirei Beșenovo, voind el a face ordine in mănăstire, sbiciuind abuzurile mănăstiresci, își câștigase inimici de mórte, incurcându-se mai pre urmă chiar și intr'un proces cu călugării mănăstirei, din care însă reesì invingătoriu și cu laudă.

Ca archimandrit titulariu, el se trâmisesse la Verșeț de vice-președinte al consistoriului diecesan de acolo și de profesor la teologia română, precum și ca să aducă institutul in ordine, ceea ce i și succese.

Incă pe atunci, spiritul național și de binefacere, incepușe a se manifesta in Șaguna, ajutând și ocrotind pre mai mulți studenți români lipsiți, și sprijinind chiar și literatura română, ca teolog și profesor in Verșeț și in Carloviț.

In acéstă calitate, adecă ca archimandrit actual al mănăstirei Covilului, 'l aflà mórtea episcopului Ardealului Vasiliu Moga la anul 1845, al cărui succesor in scaun a ajuns dênsul.

Ar fi putut pré lesne archimandritul Șaguna să remână la sêrbi, și să se inalte treptat până la metropolit și patriarch sêrbesc,

¹⁾ Aceste date, spre mai mare securitate, le primii din arhivul metropoliei Carlovițului, prin bunătatea d-lui metropolit și patriarch sêrbesc Procopiu Ivacicovics.